

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1386/2022
21.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Младена Карлице, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.280/21 од 05.04.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1. бр.551/22 од 25.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 21. децембра 2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Младена Карлице, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.280/21 од 05.04.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1. бр.551/22 од 25.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.280/21 од 05.04.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне, и то за кривично дело из члана 194. став 1. КЗ казна затвора у трајању од осам месеци, а за кривично дело из члана 121. став 1. КЗ казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, окривљени на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и десет месеци. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 29.11.2020. године до 05.10.2021. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да Основном јавном тужилаштву у Новом Саду накнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 87.448,19 динара, те да суду на име трошкова кривичног поступка – приступа вештака на главни претрес накнади износ од 18.623,12 динара, а на име извршених вештачења износ од 48.675,00 динара, те на име издатака за довођење окривљеног из Окружног затвора у Новом Саду износ од 2.400,00 динара, као и на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом

извршења. Истовремено је одређено да је окривљени обавезан да накнади трошкове на име награде и нужних издатака браниоца по службеној дужности, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1. бр.551/22 од 25.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.280/21 од 05.04.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Младен Карлица, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су у првостепеном поступку испитани сведоци ББ, законита супруга окривљеног, као и ВВ и ГГ, мајка и сестра оштећене ББ, дакле сродници по тазбини до другог степена окривљеног, при чему наведени сведоци нису претходно поучени о могућности да буду ослобођени од дужности сведочења као привилеговани сведоци, а због чега се према ставу браниоца правноснажне пресуде заснивају на доказима по којима се одредбама ЗКП не могу заснивати.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 94. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да је од дужности сведочења ослобођено лице са којим окривљени живи у браку, ванбрачној и другој трајној заједници живота.

Према томе, однос из цитиране законске одредбе треба да постоји у време када сведок треба да да исказ.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је оштећена ББ у време давања исказа пред првостепеним судом дана 06.07.2021. године, била разведена пресудом Основног суда у Новом Саду П2 бр.1889/20 од 05.05.2021. године, која је постала правноснажна 02.06.2021. године, то оштећена у време давања исказа није имала својство привилегованог сведока, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, па суд није

ни био дужан да је пре испитивања упозори да је ослобођена од дужности сведочења, у смислу одредбе члана 94. ЗКП.

По оцени овога суда ни сведоци ВВ и ГГ, обзиром да су испитане након правноснажног развода брака између окривљеног и оштећене (на главном претресу одржаном дана 31.08.2021. године), нису имале својство привилегованих сведока.

О томе се изјаснио и другостепени суд, одлучујући о жалби браниоца окривљеног којом је указивано на исту повреду закона, те који је одбијајући жалбене наводе као неосноване, на страни 3 став 2. и 3 за своју одлуку изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да није реч о привилегованим сведоцима, па је имајући у виду и да првостепена пресуда није заснована на њиховим исказима, правилно закључио да искази наведених сведока не представљају незаконит доказ. Ове разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Налазећи из наведених разлога да нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривчиног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, то је Врховни касациони суд поднети захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић